

नन्वेवंसंवत्सरानंतरं त्वद्वशे भविष्यत्येव रामस्य त्विहा प्रसक्तिरेवेति कौतेचित्तेत्याशंक्यालोपिरिपुर्नोपेक्ष्य इति नीतिशास्त्रपर्यालोचनयामंत्रे प्रेरयामीत्याह ॥ कथमिति न कथ
मपीत्यर्थः ॥ २० ॥ अथापि संभावनानास्तीत्याह ॥ अथवेति ॥ एकेनापि कपिना महत्कदनं कृतं ॥ २१ ॥ अतः कार्यगतयो दुर्ज्ञेयास्तस्माद्यस्य यथामति यद्वाति त
द्भुत ॥ नन्वेककपितो भीतस्य रामादधिकमेव ते भयमिति भयहेतुः सीता त्यज्यतामित्याशंक्य भयाभावमाह ॥ मानुषादिति ॥ २२ ॥ भयाभावहेतुमाह ॥ तदेति ॥ यैर्युष्मा
भिः सहितो देवान् जयं ते भवंतो मे तथाच तथैव संति ॥ अतो मानुषान् भयं यद्यपि तथापि विमृश्यतां विचार्यतामिति पूर्वश्लोकेनान्वयः ॥ विमर्शहेतुमाह सुग्री

श्रान्तो हंसतनूकामाद्यातो हयइवाध्वनि ॥ कथं सागरमक्षोभ्यंत रिप्यंति वनौकसः ॥ २० ॥ बहुसत्त्वज्ञषाकीर्णतौ वा दशरथात्मजौ ॥ अ
थवा कपिनैकेन कृतं तनूकदनं महत् ॥ २१ ॥ दुर्ज्ञेयाः कार्यगतयो ब्रूतयस्य यथामति ॥ मानुषान्नो भयं नास्ति तथापि तु विमृश्यतां ॥ २२ ॥
तदा देवासुरेयुद्देयुष्माभिः सहितो जयं ॥ ते मे भवंतश्च तथा सुग्रीवप्रमुखान् हरीन् ॥ २३ ॥ परेपारे समुद्रस्य पुरस्कृत्य नृपात्मजौ ॥ सीता
याः पदवीं प्राप्य संप्राप्तौ वरुणालयं ॥ २४ ॥ अदेया च यथा सीता वध्यौ दशरथात्मजौ ॥ भवद्भिर्मन्त्र्यतां मंत्रः सुनीतं चाभिधीयतां
॥ २५ ॥ न हि शक्तिं प्रपश्यामि जगत्पुण्यस्य कस्यचित् ॥ सागरं वानरैस्तीर्त्वा निश्चयेन जयौ मम ॥ २६ ॥ तस्य कामपरीतस्य निशम्य प
रिदेवितं ॥ कुंभकर्णः प्रचुक्रोधवचनं चेदमब्रवीत् ॥ २७ ॥

वेति ॥ २३ ॥ नृपात्मजौ दूतेन वरुणालयमतिक्रम्य सीतायाः पदवीं प्राप्यान्विष्य सुग्री
वप्रमुखान् हरीन् पुरस्कृत्य समुद्रस्य परेपारे संप्राप्ताविति श्रुतं ॥ २४ ॥ अतः परं यथा सीता अदेया यथाच दशरथात्मजौ वध्यौ तथैव मंत्रो भवद्भिर्मन्त्र्यतां ॥ अथ सुनीतं सुनिश्चितं
मंत्रतत्त्वमभिधीयतां ॥ २५ ॥ निश्चितप्राय एव शत्रुजय इत्याह ॥ न हीति ॥ जगति लोके कस्यचिद्विद्वादेरपि अस्मज्जये शक्तिं न पश्यामि ॥ अन्यस्य मनुष्यरूपशत्रोर्वानरैः
सह सागरं तीर्त्वाऽस्मज्जये शक्तिप्रसंगमपि न पश्यामि अतो निश्चयेन सर्वथाममैव जय इति योजना ॥ २६ ॥ अथ कुंभकर्णो भ्रातुरन्यायमूलानर्थप्राप्तिदर्शनात् क्रुद्ध आह
त्याह ॥ तस्येति ॥ परिदेवितं कामशोकप्रलापं ॥ प्रचुक्रोध महाराजः सन् ईदृशं सभायां प्रलपतीति क्रोधः ॥ २७ ॥